

[Energiministeren]

Derfor var vi så sårbare, derfor blev vi så hårdt ramt i Danmark økonomisk, da energikrisen skyllede ind over os. Det lærte vi af, og meget hurtigt har vi drejet den danske energipolitik i retning af større uafhængighed, sådan vi i dag bliver rost for denne energipolitik.

Så er det naturligvis interessant at spørge, om denne succesfulde energipolitik så også er brugbar i dagens Danmark, under dagens vilkår i forhold til de opgaver, som energipolitikken skal løse nu. Og svaret er ja. Det er netop det fine ved energipolitikken, at den var et svar på de kriser, der kom over os i 1970'erne, og også er et svar på de udfordringer, vi nu står over for.

Bevares, der skal tilpasninger til. Der skal ses på afgiftssiden, som vort afgiftsudvalg er i gang med. Man skal overveje, om man har den rette balance mellem de enkelte energikilder. Men der er ingen tvivl om, at afgiftspolitikken er et væsentligt element i den danske energipolitik og jeg tror i stigende omfang også vil blive det i andre landes energipolitik. Det er et af de punkter, hvor EF faktisk noterer sig, at Danmark har haft succes bl.a. ved brug af afgiftspolitikken.

Mange af ordførerne rejser spørgsmål om EF og afgiftspolitikken igen. Der er svaret på det ved adskillige lejligheder, og svaret i dag er det samme, som der er givet de andre gange. Der er det nye denne gang, at nu har statsministeren også været på banen og har svaret på spørgsmålet om energiafgifter og EF, og han har naturligvis svaret helt på linie med de svar, jeg tidligere har afgivet.

Vi har vores fulde frihed. Afgifterne på energi kan ikke ændres for Danmarks vedkommende, medmindre vi selv ønsker det. Vi kan sætte dem op, vi kan sætte dem ned, vi kan afskaffe dem, men det er og bliver vores egen beslutning. Det er indholdet af det svar, som statsministeren senest har givet hr. Riishøj.

Så kan man diskutere, om den frihed til selv at bestemme over vores afgifter også kan holde den dag, hvor vi har et frit marked og der bliver mere fri handel over grænserne. Det er naturligvis et problem, som Danmark kan blive stillet over for, at vi bliver nødt til at indrette os i et eller andet omfang på, hvad der er omverdens politik på området. Men jeg er overbevist om, at når man fra EF's side har angivet den danske energipolitik som vigtig og et forbillede

for andre landes, stiller man ikke pludselig krav til os om, at vi skal ændre den. Jeg tror også, at man er parat til at gå de veje, vi er gået, for at få den drejning af energipolitikken, andre lande også har behov for, uanset at de har en anden energistruktur.

Hr. Poul Nielson nævnte en række konkrete eksempler og var i sin konklusion positiv over for den fremlagte energiredgørelse. Det takker jeg for. Jeg har også noteret mig, at mange ordførere udtalte sig rosende om statusnotatet. Det takker jeg også for og sender blomsterne videre til de gode medarbejdere i ministeriet, departementet og Energistyrelsen, der har arbejdet meget med denne sag, som har fået et ganske spændende indhold, idet der ikke kun er tale om, at man beskriver situationen, som den er, men også er inde i nogle overvejelser om, hvilke muligheder vi har for at påvirke det videre forløb ved at stille forskellige, alternative udviklingsforløb op over for hinanden. Dermed har man angivet den model, der vil blive arbejdet efter, når jeg i løbet af et lille års tid skal være færdig med den særlige energiredgørelse, som regeringen ved flere lejligheder har bebudet vil komme.

Det bliver en energiplan, hvor vi mere konstant og konkret går ind i den opgave, som er beskrevet i statsministerens åbningstale, hvor det klart står, at det er formålet at reducere det danske energiforbrug og markant nedsætte miljøbelastningen fra det. Det er det, vi nu skal udarbejde en konkret plan for, og den bliver som sagt lagt frem i løbet af folketingssamlingen 1989-90.

Hr. Helge Adam Møller havde nogle betragtninger om naturgassen og rejste spørgsmålet, om det var fornuftigt at lægge afgift på den. Det kan man godt, men det løser ikke det problem, som naturgasselskaberne har. Hvis man pålagde en afgift og lod den gå i statskassen, skulle man dagen efter betale den tilbage til selskaberne for at redde deres økonomi. Man har valgt den ubureaukratiske form ikke at lade de penge gå om ad statskassen, før de ender dér, hvor det er bestemt, nemlig til nedbringelse af den gæld, der er oparbejdet i naturgasprojektets opbygningsperiode. Jeg kan godt se ideen i at skabe mere gennemskuelighed, men jeg tror snarere, vi skal tage fat på overvejelser om afgiftsbalancen mellem de enkelte energiformer.